

EVANKELIUMIN SALAISUUS I

Väinö Hotti

Suljettu Raamattu

”Ja minä näin valtaistuimella-istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, sisältä ja päältä täyteen kirjoitetun, **seitsemällä sinetillä suljetun**. Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä kuulutti: ”Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?” Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen” (Ilm.5:1-3).

Paavo Ruotsalainen – ja Raamattu

”Kun sitten rupesin lukemaan Jumalan sanaa, niin oli kaikki kuin uutta painosta, enkä ole sen perästä tarvinnut keltään neuvoa kysyä, mutta olen yhdelle ja toiselle neuvon antanut” (Saarisalo, Erämaanvaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.389).

Evankeliumin salaisuus

”Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta; ja minunkin puolestani, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti julistaakseni **evankeliumin salaisuutta**” (Ef.6:18,19).

LAKIA JA EVANKELIUMIA

”Jumalan sana on lakia ja evankeliumia. Laki ilmaisee meille Jumalan pyhän tahdon ja kurittaa meitä Kristuksen luo. Evankeliumi on iloinen sanoma Jumalan armosta, joka tarjotaan meille Kristuksessa” (Kristinoppi / 1938 / 55).

Aikamme evankeliumi on riisuttu ja typistetty muotoon: ”**Evankeliumi on iloinen sanoma Jumalan armosta.**” Tämä on **puoli totuus**; ”toinen” evankeliumi ja ”väärä” evankeliumi.

”Evankelisuus sai alkunsa 1800-luvulla. Elämänkielteisen ja maailman murheissa rypevän kristillisyyden sijaan evankeliset korostivat iloa, armoa ja autuutta. Suoniemen papin virkaanasettajaisissa 1844 evankeliset papit ottivat kuppia ja pistivät tanssiksi. Evankeliumi kun kumminkin on ilosanoma. Herätysliikkeen ihmisistä alettiin puhua ”iloisina evankelisina” (Kirkko ja kaupunki /Jaakko Heinimäki, 22.6.2017; netti).

Tänään tämä **antinomistinen** suuntaus on hapattanut suuren osan kristikuntaa. Lopun aika on nimenomaan **laittomuuden aikaa** – samalla rakkaus katoaa!

”Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus”
(Matt.24:12).

On vallalla ”koko maailman autuus”- oppi! Halpa armo – taivaslippu alennuksella!
Tämä merkitsee ihmisten pettämistä – sielunpelastuksen asiassa!

Miekka ja evankeliumi

”Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään **kaksiteräinen miekka** ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija; eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili” (Hebr.4:12,13).

”Kaksiteräisyys” viittaa lakiin ja evankeliumiin. Tänäkin käytössä on yleensä ”yksiteräinen miekka”. Tämä johtunee osaltaan siitä, ettei edes teoriassa ja opillisesti hyväksytä kaksiteräisyyttä. Se koetaan jopa harhaopiksi. Toinen vaikuttava tekijä on se, että meillä on ”psykokirkko”. Kirkossa halutaan silittää ”myötäkarvaan”, jotta kolehti olisi suurempi ja etteivät ihmiset eroaisi kirkosta.

Veretön evankeliumi

Golgatan verestä puhutaan usein, mutta ilman kaksiteräistä miekkaa. Tällöin ollaan ”teatterilinjalla”. On rikollista olla Jumalan valtakunnan työssä ilman, että on varustettu ”kaksiteräisellä” miekalla. Se kuuluu jokaisen Jumalan valtakunnan työntekijän välttämättömiin perusvarustuksiin! Ilman miekkaa hän on kirottu, kelvoton ja ”laiska työntekijä” - ja surkea sotilas!

”Kirottu olkoon se, joka Herran työn laiskasti tekee, kirottu olkoon se, joka **pidättää miekkansa verestä**” (Jer.48:10).

Rakennus – ja taisteluväline

Kun Herran seurakuntaa (EKKLESIAA) rakennetaan, tarvitaan miekka:

”Ja rakentajilla oli kullakin **miekka sidottuna vyöllensä** heidän rakentaessaan; ja torvensoittaja seiso minun vieressäni” (Neh.4:18).

”Hän teki minun suuni **terävän miekan kaltaiseksi**, kätki minut kätensä varjoon; hän teki minut hiotuksi nuoleksi, talletti minut viineensä” (Jes.49:2).

”Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja **Hengen miekka, joka on Jumalan sana**” (Ef.6:16,17).

Miekalla lyödään

Joskus uskovia moititaan ”Raamatulla päähän lyömisestä”. Miekka on nimenomaan ”lyöntiase”. Laki merkitsee ”lyömistä” ja ”haavoittamista”:

”Katso, autuas se ihminen, jota Jumala rankaisee! Älä siis pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta. Sillä hän **haavoittaa**, ja hän sitoo; **lyö murskaksi**, mutta hänen kätensä myös parantavat” (Job 5:17,18).

Miekka ja vanhurskauttaminen

”Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja **ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista**” (Hebr.9:22).

Kaksiteräinen miekka on toiminnassa vanhurskauttamisessa. Veretöntä vanhurskauttamista ei ole olemassa! Siellä missä toimitaan ilman miekkaa, ei tapahdu todellista uskoontuloa. Siellä tehdään ainoastaan ”käännynnäisiä”. Verellä tapahtuu sydämen puhdistus. Samalla syntyy myös yhteys Herran kansan jäseniin (EKKLESIAAN). Valkeudessa vaeltaminen, yhteys ja veren puhdistus kuuluvat yhteen!

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin **meillä on yhteys keskenämme**, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Miekka ja ilo

”Iloinen evankeliumi” on suosiossa; miekka ei tavallisesti liity tähän ilon pitoon. Kuitenkin Raamattu tuntee tämän **absurdin** mahdollisuuden:

”Iloitkoot hurskaat, veisaten hänen kunniaansa, riemuitkoot he vuoteissansa. **Jumalan ylistys on heidän suussansa, ja heidän kädessään kaksiteräinen miekka**” (Ps.149:5,6).

RIISUTTU EVANKELIUMI

1. Populistinen evankeliumi

”Jos tulisi mies, joka tuulta tavoittelisi ja petollisuudessaan valhettelisi: ”Minä saarnaan sinulle viinistä ja väkijuomasta”, **siinä olisi saarnaaja tälle kansalle**” (Miik.2:11).

”Sillä he ovat niskoitteleva kansa, ovat vilpillisiä lapsia, lapsia, jotka eivät tahdo kuulla **Herran lakia**, jotka sanovat näkijöille: ”Älkää nähkö”, ja ennustajille: ”Älkää ennustako meille tosia, **puhukaa meille mieluisia, ennustakaa silmänlumeita**” (Jes.30:9,10).

”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan **korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia** ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin” (2. Tim.4:3.4).

”**He parantavat minun kansani vamman kepeästi**, sanoen: ”Rauha, rauha!” vaikka ei rauhaa ole” (Jer.6:14).

2. Rahastusevankeliumi

Aikamme lahkoutunut kristikunta on samalla ”kilpailukristikunta”: 1. Kilpalaulanta. 2. Kilpakosinta. 3. **Kilparahastus**. Kilpailu liittyy lahkolaisuuteen, sitä ei voi mitenkään sovittaa EKKLESIAAN! Uhraaminen edellyttää mieluista saarnaa!

3. Yksi joukko – 1.uskonkappaleen kristillisyyys

Aikamme julistus ei suosi ”jakoa kahteen”. Aikaisemmin tämä on ollut tyypillinen kansankirkon sairaus. Tänäpäin tuo epidemia (pandemia) on levinnyt eri kristillisiin ryhmiin: **me olemme kaikki ”saman isän lapsia”**. Tästä virtauksesta kertovat hengelliset hitit: ”Hän on isä jokaisen.” ”Siunaa koko maailmaa.” Ehkä kaikkein parhain tämän virtauksen tulkitsija on **Dietrich Bonhoefferin** virsi 600, joka on tänäpäin suomalaisen luopiokirkon **bestseller**:

Dietrich Bonhoeffer
4.2.1906 – 9.4.1945

*”Hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan
Olemme kaikki hiljaa kätkeyt. Me saamme
luottaa uskolliseen Luojaan, Yhdessä käydä
uuteen aikaan nyt” (Virsi 600:1).*

*”Saksalainen teologi **Dietrich Bonhoeffer** kirjoitti tämän valoisan virren joulukuussa 1944. Se oli hänen joulutervehdyksensä nuorelle kihlatulleen ja perheelleen. Hän ei enää koskaan nähnyt heitä” (netti).*

RISTO SANTALA jakoi Bonhoefferin elämän kahteen kauteen: 1. **Raamatullinen** kausi. 2. **Liberaaliteologinen** luopumuksen kausi. Virsi 600 kuuluu tähän jälkimmäiseen.

4. Positiivinen evankeliumi

”Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, **kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla**” (Hes.13:10).

Aikamme evankeliumi on loitontunut sekä raamatullisesta että luterilaisesta perinteestä. Ei haluta tuottaa ihmisille ahdistusta lain julistuksella. Halutaan tehdä ihmisen maanpäällinen elämä mahdollisimman helpoksi. Tässä kirkko ei poikkea maallisista instansseista. Kirkko on menettänyt oman identiteettinsä!

Tällöin luovutaan apostolisesta uskosta ja valitaan lihalle ja verelle mieluinen laeva tie. Aletaan puuhailla laitumilla, joilla ei ole mitään tekemistä pelastuksen kanssa. Evankelioiminen on vaihdettu ”vuohien huvittamiseen”!

”vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu” (2. Tess.3:11).

”Kirkkokaan ei näytä aina muistavan, ettei se ole olemassa tehdäkseen päiväperhosten hetken lentoa mahdollisimman ruusunhohteiseksi” (Tiililä, Kuolema, s.26).

LASSE MAJOKORPI

OSMO TIILILÄ

3.3.1904 – 16.12.1972

”Aikamme uskosta käytävää keskustelua sävyttää usein jonkinlainen ”hyvän” monopolisoiminen kirkolle. Päätellään, että jokainen ihminen, joka tuo esille jotakin positiivista, joka tekee jotakin hyvää ja on vilpitön käsityksissään, olisi kastettuna ilman muuta kristitty” (Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.30).

”Ihmisten huolien ja vaikeuksien hälventäminen ei ole mitenkään erityisesti kristillinen tehtävä. Joka sellaiseen ryhtyy, tietäköön ja tiedostakoon sen, mitä saksalainen teologi Hans Asmussen sanoi kerran jollekin papille: ’Tämä ihminen odottaa sinulta sellaista, millä ei ole mitään tekemistä sinun pappiskutsumuksesi kanssa.’ Epäuskoiselle ihmiselle kirkolla ei kirkkona pitäisi olla Jumalan lain julistamisen ohella muuta annettavaa kuin kehotus kääntymiseen ja Jumalan armon omistamiseen” (29).

”Maallistuneen kirkon muuan mielivirsi on väite, jonka mukaan aikamme ihmiset ovat muutenkin jo niin ahdistuneita, ettei heidän hätäänsä saa enää lisätä julistamalla heille Jumalan käskyjä ja puhumalla Jumalan vihasta ja rangaistuksesta. Ahdistuneita he epäilemättä ovat, eri asia kuitenkin on, onko tämä ahdistus Jumalan sanan aiheuttamaa murhetta” (50).

5. Vanhurskauttamisoppi

Vanhurskauttamisen ydin on ASEMANMUUTOS. Jumalan vihan alainen saatanan orja siirretään Jumalan armon valtapiiriin ja Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Ihminen voi tätä ennenkin harjoittaa jumalisuutta, mutta vanhalla luonnolla; hän ”pullikoi omassa liemessään”. Hän kantaa ”nimikristityn” leimaa:

”Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja. Sillä ihmiset ovat silloin....**heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta**” (2. Tim.3:1,2,5).

”Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: **sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut**” (Ilm.3:1).

TARVITSEMME VANHURSKAUTTAMISHERÄTYSTÄ!

**VANHURSKAUTTAMINEN ON AINUT OVI EKKLESIAAN!
VANHURSKAUTTAMISOPPI ON KUOLINISKU LAHKOVIRUKSELLE!**

Nämä kristityt ovat loikanneet pitkäperjantain vaikean kärsimystien yli **suoraan pääsiäisaamuun - jopa helluntaihin asti.** Heillä ei ole ”Kristuksen sisällistä tuntoa”.

”Ystävänäni, yksi sinulta puuttuu ja sen yhden mukana kaikki muu - Kristuksen sisällinen tunto.”

(Seppä Högman Paavo Ruotsalaiselle; Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen, s.44).

PAAVO RUOTSALAINEN

9.7.1777 – 27.1.1852

Nämä kristityt vaeltavat ”rosvojen tietä”; he ovat **riistäneet taivaan valtakunnan itselleen.** He eivät kilpaile ”sääntöjen mukaisesti”; **vanhurskauttamisesta on turha puhua ilman lain julistusta ja parannussaarnaa!**

”Ota nyt tarkasti vaari, ettet ryöstä itselles uskoa ulkopuolella laillisen järjestyksen, äläkä rosvojen tietä vaella” (Paavo Ruotsalainen, Salattu viisaus, s.19).

”Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja **hyökkääjät tempaavat sen itselleen**” (Matt.11:12).

”Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, **ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti**” (2. Tim.2:5).

VANHURSKAUTTAMISESSA USKO RAKENNETAAN KRISTUS – KALLIOLLE!

6. Vanhurskauttamisopin hylkääminen

Kun laki hylätään, **samalla hylätään myös raamatullinen vanhurskauttamisoppi.**

”On tietenkin itsessään myönteistä, että kirkko reagoi yhteiskunnan muutoksiin. Mutta jos se hylkää profeetallisen kutsumuksensa ja jää vain alituisesti tilanteen vanhurskauttajaksi, se ei enää toimita tehtävänsä, vaan on langennut massojen myötäjuoksijaksi ja joukkojen uskonnolliseksi pyhittäjäksi. Peruslankeemus on Jumalan sanan mukauttaminen vallitsevaan tilanteeseen” (Marjokorpi, s.40).

”sillä (kirkolla) tuskin on ollut muuta julistettavaa kuin kirkon autuaaksitekevä jäsenyys tai sakramenttien vastustamaton vaikutus” (86).

7. Väärä etiikka

”täysin epäuskoisia ja Jumalasta vieraantuneitakin koetetaan saada noudattamaan kristillistä etiikkaa, uuden elämän etiikkaa” (33).

”Lähdetään siitä, että kristillisiin julistustilaisuuksiin kokoontuneet ihmiset jo ovat Jumalan lapsia joille sitten vain annetaan ohjeita uskossa kasvamiseksi” (46).

”Lakiuskonnollisuutta on puhtaimmillaan kääntymättömien ihmisten aktivoiminen elämään kristityn elämää...Moralisointia on juuri kirkkomme ´sielunhoidollisten` ja vielä muka ´teosentristenkin` julistajien puheissa, joissa kirkon kuolleita jäseniä koetetaan saada kasvamaan uskossa ja vahvistumaan hyvissä teoissa. Koko surkeuden taustana on väärä seurakuntanäkemyks, jonka mukaan kaikkia sanankuulijoita kohdellaan kristittyinä” (44,45).

8. Lain merkitys

”lain kautta tulee synnin tunto” (Room.3:20).

Kun laki hylätään, evankeliumin olemus muuttuu - ratkaisevasti. Se ei ole enää **ristin evankeliumia, veren evankeliumia, eikä pelastuksen evankeliumia.** Se ei ole enää raamatullista ”ilosanomaa”, vaan ällöttävää ”siirappia”. Se on kirouksenalaista ”toista evankeliumia”:

”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois **toisenlaiseen** evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, **hän olkoon kirottu.** (Gal.1:6-8).

”Sokeuksien sokeutta on, Luther kirjoittaa, että ei tahdota saarnata lakia ilman ja ennen evankeliumia. Kuinka on mahdollista saarnata syntien anteeksiantamusta, ellei sitä ennen ole olemassa mitään syntejä?” (Tunnustuskirjat, s.54).

”Lain varsinaisena tehtävänä onkin saada meistä syynalaisia, nöyryyttää ja tappaa meitä, viedä meidät helvettiin ja riistaa meidät puti puhtaiksi, mutta siinä tarkoituksessa, että tulisimme vanhurskaiksi, meidät koroitettaisiin ja tehtäisiin eläviksi, vietäisiin taivaan korkeuksiin ja saisimme omaksemme kaiken. Se siis ei tapa vain tappaakseen, vaan se **tappaa elämäksi**” (Luther, Gal.kirj.sel. s.413).

”Samoin lakikin oikeassa käytössä ollessaan muitta mutkitta paljastaa synnin, saa aikaan vihaa, syyttää, saattaa kauhuun ja vie mielet epätoivon partaalle. (Tämä on lain varsinainen käyttö,) ja tähän lain (pitää) pysähtyä” (376).

”Se lain käyttö on siis kaikkein parhain, kun näet lakia osataan viljellä siinä määrin, että se nöyryyttää ja panee janoamaan Kristusta” (396).

LAKI

EVANKELIUMI

”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut” (Matt.5:17,18).